

A l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -

s e s framställning till Ålands landsting med

№ 2/1957.

förslag till landskapslag om familjepension och

begravningshjälp för Ålands landskapsförvaltning

underlydande tjänstemän.

Genom lag av den 29 juni 1951 infördes i riket familjepensionsförsäkring för innehavare av statens tjänster och befattningar.

För att samma förmån också skulle komma landskapets tjänstemän

till del, överlämnade landskapsstyrelsen en framställning till

Landstinget om en motsvarande landskapslag. Landstinget antog

förslaget den 22 mars 1952, men Republikens President fann "att

landskapslagen berör socialförsäkringens område, på vilket riket

enligt 11 § 2 mom. 9 punkten självstyrelselagen för Åland har ute-

slutande lagstiftningsrätt." Sedan landskapslagen sålunda förfal-

lit, tillkom år 1954 på Landstingets initiativ en rikslag (430/54),

varigenom landskapets tjänstemän anslötos till rikets familjepen-

sionsfond och sålunda blevo likställda med statstjänstemännen.

Den 28 december 1956 utfärdades en ny lag om familjepension och

begravningshjälp för statstjänstemän (696/56), som medför den änd-

ringen, att premie icke mera uppbäres av tjänstemännen. Då ändrin-

gen var resultatet av de löneförhandlingar, som under 1956 pågätt mellan tjänstemannaorganisationerna och statsmakten, och åtgärden sålunda i verkligheten innebär en höjning av tjänstemännens avlöning, uttalades inom landskapsstyrelsen tvivelsmål därom, om ändringen kunde anses innefatta ett frångående av försäkringsprincipen. För att bringa klarhet i frågan vände sig landskapsstyrelsen till finansministeriet, som meddelade följande:

"Finansministeriet

Helsingfors, den 21 januari 1957.

№ 18/182

Alands Landskapsstyrelse.

VMKD 1956

Hänvisning: Eder skrivelse 28.12.1956 № 3665.

Ärende: Tjänstemännens familjepensionssystem i
landskapet Åland.

Lagen 28.12.1956 om familjepension och begravningshjälp för statstjänstemän (696/56) bygger varken sakligt eller formellt på försäkringsprincipen. Lagen bör enligt finansministeriets mening närmast anses såsom en till tjänstemannalagstiftningen hörande lag, som tillförsäkrar i tjänsteförhållande till staten ståendes anhöriga vissa förmåner på samma sätt som lagen 22.5.1942 om avlöning i sta-

tens tjänster och befattningar (1030/42) och lagen om tjänstemannapensioner 30.9.1950 (495/50) stadga vissa förmåner för tjänstemännen själva. Vid sådant förhållande kan lagen 28.12.1956 om familjepension och begravningshjälp (696/56) enligt finansministeriets uppfattning icke anses falla inom socialförsäkringen utan måste betraktas såsom en del av tjänstemannalagstiftningen.

Bestämmelserna om de förmåner, såsom avlöning och pensionsrätt, som tillkomma tjänstemännen i landskapet Åland på grund av tjänsteförhållandet, ingå i landskapslag. På grund av det ovan sagda anser finansministeriet för sin del, att familjepensionssystemet för tjänstemännen i landskapet skulle kunna ordnas genom en landskapslagstiftning i sak lika som familjepensionsförsäkringen för statstjänstemännen enligt lagen 28.12.1956 (696/56).

Minister Mauno Jussila.

T.f. äldre regeringssekreterare Heikki Tuominen."

Ehuru en del omständigheter talar för en annan tolkning än den av finansministeriet omfattade - sålunda talar regeringens proposition om "premiefri familjepensionsförsäkring" - har landskapsstyrelsen ansett det nödvändigt att inkomma till Landstinget med en framställning i ämnet för att auktoritativt besked måtte erhållas

om huru denna angelägenhet skall ordnas upp.

De förändringar, som nu företagits i riket, omfatta även en omorganisation av behandlingen av familjepensionsärendena. Den tidigare familjepensionsfonden skall överföras till statskassan och utgifterna för pensioner och begravningshjälp budgeteras på vanligt sätt. Pensionsärendena komma härigenom att bli vanliga förvaltningsärenden, vilka troligen komma att behandlas av statskontoret. Tillsvärdare handläggas dessa ärenden av familjepensionsverket. För landskapsförvaltningens del föreslås, att pensionsärendena behandlas av landskapsstyrelsen och att pensionerna utbetalas ur för ändamålet i landskapets ordinarie budget upptagna anslag.

Ehuru den nya rikslagstiftningen i stort sett följer de år 1951 omfattade principerna, är det här, då tidigare landskapslagstiftning i ämnet icke finnes, skäl att redogöra för förslaget innehåll.

De tjänstemän, vid vilkas fränfalle i förslaget stadgade förmåner skulle utgå, äro alla i landskapets tjänst anställda ordinarie och extraordinarie tjänstemän. Utom landskapslagens tillämpningsområde falla sålunda i egentlig mening blott tillfälliga funktionärer, men för deras del har riksdagens statsutskott uttalat önskan

mål om att regeringen måtte överväga beviljande av familjepension jämväl åt deras anhöriga. Förmånslåtare äro även pensionerade tjänstemän och tjänstemän på indragningsstat.

Förmånstagare äro make eller maka och barn under aderton år, dessutom i särskilda fall tidigare make och barn över aderton år. Finnas icke nu nämnda förmånstagare, kan jämväl förmånslåtares föräldrar, dödsbo eller annan person, som bekostat förmånslåtares begravning, utfå understöd enligt förslaget.

Ät make, maka, barn och föräldrar utgives familjepension, utgörande tjugo procent av förmånslåtarens lön om blott en förmånstagare finnes, tjugoåtta procent om förmånstagarna äro två, trettio två procent om de äro tre och med ytterligare två procents ökning för varje förmånstagare. Under det första året utgår familjepensionen med 50 procents förhöjning. I dessa fall erlägges icke någon begravningshjälp.

Då familjepension icke erlägges, utbetalas begravningshjälp utgörande trettio procent av förmånslåtarens årslön, under förutsättning, att dödsboet eller dödsbodelägare erlagt begravningskostnaderna. Annan person, som utan att vara delägare i dödsboet erlagt begravningskostnaderna, erhåller ersättning härför med de verkliga

kostnaderna, dock högst trettio procent på förmånslätarens årslön. Om beloppet är mindre än nämnda trettio procent, erlägges skillnaden till dödsboet.

Vid beräkningen av ovannämnda förmåner gäller som förmånslätare årslön hans grundlön eller årsarvode jämte så många ålderstillägg som han åtnjöt vid sitt fränfälle, i den tjänst han innehade eller bestred som tjänstförrättande. Var tjänsten av sådan karaktär, att pensionen för densamma skulle ha utgått enligt en högre löneklasse, skall pensionslöneklassen läggas till grund för beräkningen av förmånen.

Familjepension skall sökas inom ett år från dödsfallet och erläggas från början av den kalendermånad, som följer näst efter dödsfallet. Pensionsförmånen förverkas i vissa i 14 § uppräknade fall.

Lagförslaget är icke avsett att tillämpas på pensionstagare, som beviljats familjepension före den 1 januari 1957. Dessa personer skulle fortfarande erhålla pension enligt tidigare gällande stadganden i rikslagstiftningen enligt förslagets § 27. I rikets lag har också reserverats möjlighet för dem, som före den 1 januari 1957 voro familjepensionsförsäkrade enligt tidigare gällande lag,

att genom anmälan till finansministeriet bibehålla sin rätt här till. Då pensionsförmåner enligt den nya lagen äro desamma som enligt tidigare i riket gällande lag, är detta stadgande närmast av formell natur. De landskapets tjänstemän, som tilläventyrs önska bibehålla sin rätt till pension enligt rikets lag av 1951, kunna med stöd av stadgandena i rikets nya familjepensionslag anmäla därom till finansministeriet på enahanda sätt. I förslaget har icke intagits stadganden härom, då sådana stadganden äro av rikslagstiftningsnatur och då anmälan bör göras inom de tider, som rikets lag angiver.

På grund av det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga landstinget till antagande nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om familjepension och begravningshjälp för Ålands landskapsförvaltning underlydande tjänstemän.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Förmånslätare och förmänstagare.

1 §.

Då vid landskapsförvaltningen underlydande tjänstemän avlidit,

erlägges efter honom av landskapets medel familjepension, begravningshjälp och ersättning för begravningskostnader i enlighet med vad i denna landskapslag stadgas.

Tjänsteman, efter vars fränfalle i 1 mom. nämnda förmåner utgå, benämnes förmånslåtare och person samt dödsbo, som äga rätt till sådan förmån, förmånstagare.

2 §.

Förmånslåtare äro:

- 1) innehavare av tjänst eller befattning med grundlön;
- 2) tjänstförrättande innehavare av ledig tjänst eller befattning med grundlön;
- 3) extraordinarie befattningshavare;
- 4) på indragningsstat uppförd;
- 5) person, som åtnjuter tjänstemannapension;
- 6) person, som åtnjuter extraordinarie befattningshavares pension; samt
- 7) person, som avgått från landskapets tjänst och som äger rätt till ovan i punkt 5 eller 6 nämnd pension men ännu icke beviljats pension.

3 §.

Förmånstagare efter förmånslåtare äro:

- 1) make eller maka;
- 2) barn under aderton år;
- 3) barn över aderton år, som vid förmånslåtarens död huvudsakligen försörjes av denne och vars arbets- och förvärvsförmåga samt tillgångar, efter förmånslåtaren i arv eller genom testamente erhållen egendom medräknad, äro så ringa, att barnet icke kan få en skälig utkomst av dem;
- 4) föräldrar, därest ovan i punkterna 1-3 nämnda förmånstagare icke finnas;
- 5) tidigare make under förutsättningar, som nämnas i 4 §; samt
- 6) dödsbo, som enligt 15 § äger rätt till begravningshjälp, och den, som enligt sagda paragraf äger rätt till ersättning för begravningskostnader.

Vad i 1 mom. 2 och 3 punkterna är stadgat om barn till förmånslåtare, skall äga motsvarande tillämpning på sådant barn till förmånslåtarens make, som icke är förmånslåtarens barn men som huvudsakligen försörjes av förmånslåtaren på grund av försörjningsplikt.

Med föräldrar avses i denna lag även adoptivföräldrar samt med barn även adoptivbarn och sådant utom äktenskap fött barn, som

lagligen erkänts av förmånslåtaren eller som förmånslåtaren enligt domstols laga kraft vunna utslag eller behörigt avtal är pliktig att försörja.

4 §.

Är förmånslåtaren enligt domstols laga kraft vunna utslag eller skriftligt avtal pliktig att erlagga underhållsbidrag åt tidigare make, skall denne anses såsom förmånstagare, såframt erläggande av familjepension med beaktande av förmånslåtarens och tidigare makes ekonomiska förhållanden, den tid äktenskapet varat och orsaken till äktenskapsskillnaden bör anses skäligt.

5 §.

Make äger icke rätt till familjepension, om äktenskapet ingåtts efter det förmånslåtaren fyllt sextiotre år eller om förmånslåtaren avlider av sjukdom, varmed han var behäftad, då han blev förmånslåtaren eller ingick äktenskap, och från sagda tidpunkt till dödsdagen sex månader icke förflutit.

Äger make enligt 1 mom. icke rätt till familjepension, tillkommer sådan icke heller sådant hans barn, som icke är förmånslåtarens barn.

Adoptivbarn äger rätt till familjepension efter sina föräldrar

endast i det fall, att det, på grund av att adoptivföräldrarna blivit oförmögna att fullgöra sin försörjningsplikt, vid föräldrarnas död av dem njuter sin huvudsakliga försörjning.

Adoptivföräldrar och adoptivbarn äga icke rätt till familjepension, om adoptionen ägt rum efter det förmånslåtaren fyllt sextiotre år eller om förmånslåtaren avlider av sjukdom, varmed han var behäftad vid tiden för adoptionen och från sagda tidpunkt till dödsdagen sex månader icke förflutit.

Angående föräldrars och tidigare makes rätt till familjepension i det fall, att förmånslåtaren avlider av sjukdom, varmed han var behäftad, då han blev förmånslåtaren, gäller vad i 1 mom. är stadgat.

Äro förmånstagares förhållanden redan vid förmånslåtarens död sådana, att de i enlighet med 14 § skulle medföra familjepensionens upphörande, må pension icke beviljas honom, om ej synnerliga skäl därtill föreligga. Dock äga föräldrar utan hinder av äktenskap rätt till familjepension efter sina barn.

Familjepensionens storlek.

6 §.

Familjepension utgår med tjugo procent av förmånslåtarens lön,

ökad, om flere i 3 § 1 mom. 1-4 punkterna avsedda förmånstagare finnas, för den andra förmånstagaren med åtta procent, för den tredje med fyra procent och för varje förmånstagare därutöver med två procent av lönen.

Tidigare makes familjepension fastställles i varje fall särskilt till skäligt belopp, dock till högst tjugo procent av förmånslåtarens lön.

7 §.

Med förmånslåtares lön, enligt vilken storleken av familjepension bestämmes, avses den grundlön eller det årsarvode jämte ålderstillägg, som förmånslåtarens vid sitt fränfälle åtnjöt i den tjänst eller befattning, vars ordinarie eller tjänstförrättande innehavare han då var. Var denna tjänst eller befattning på grund av därmed förenade särskilda löneförmåner hänförd till lägre avlöningsklass än den på grund av sin art eller eljest hade bort tillhöra, beräknas förmånslåtarens lön vid fastställandet av familjepensionen enligt den avlöningsklass, vartill tjänsten eller befattningen i enlighet med vad därom särskilt är stadgat hänföres vid beräkning av tjänstemannapension eller extraordinarie befattningshavares pension.

Har förmånslåtare på grund av försvagad hälsa eller kroppsskada eller av annan orsak utan egen tillskyndan förflyttats till annan tjänst eller befattning, vars avlöningsklass är lägre än avlöningsklassen för den förra tjänsten eller befattningen, lägges hans lön i denna tidigare tjänst eller befattning till grund för beräkningen av familjepensionen. Finnes icke längre sådan tjänst eller befattning, lägges förmånslåtarens lön till grund, beräknad enligt den tjänst eller befattning, som närmast bör anses motsvara hans förra tjänst eller befattning.

8 §.

Såsom på indragningsstat uppförd förmånslåtares lön anses den vid förmånslåtarens död utgående grundlönen i tjänst eller befattning av samma slag som den indragna, ökad med de ålderstillägg förmånslåtarens skulle hava ägt rätt till, om han då hade innehaft sagda tjänst eller befattning. Finnes ej längre tjänst eller befattning av samma slag som den indragna, beräknas förmånslåtarens lön på förenämnt sätt enligt lönen i tjänst eller befattning, som närmast skall anses motsvara den indragna.

Har på indragningsstat uppförd förmånslåtare mottagit tjänst eller befattning med grundlön, som vid hans död är hänförd till

lägre avlöningsklass än likadan tjänst eller befattning som den indragna, eller, om likadan tjänst eller befattning icke längre finnes, närmast motsvarande tjänst eller befattning, beräknas förmånslåtarens lön i enlighet med vad i 1 mom. stadgas. På samma sätt förfäres, om förmånslåtaren, i enlighet med vad därom är särskilt stadgat, sedan hans tjänst eller befattning indragits blivit förflyttad till annan tjänst eller befattning eller kvarstått i ombildad tjänst eller befattning, vars avlöningsklass är lägre än avlöningsklassen för tjänst eller befattning, som närmast motsvarar den indragna eller ombildade tjänsten eller befattningen.

9 §.

Såsom ovan i 2 § 5-7 punkterna avsedd förmånslåtarens lön anses till den avlöningsklass, enligt vilken förmånslåtarens egen pension senast var beräknad eller borde hava beräknats, vid förmånslåtarens död hörande grundlön eller årsarvode, ökade med de ålderstillägg, till vilka förmånslåtarens till ålderstillägg berättigande tjänsteår enligt vid hans död gällande stadganden skulle hava berättigat, om han då hade innehaft tjänsten eller befattningen.

10 §.

Familjepension delas mellan efterlevande make och barn så, att maken erhåller två och varje barn en lika stor del. Föräldrar emellan delas pension jämnt.

Utbetalningen av familjepension.

11 §.

Familjepension utgår från och med början av kalendermånaden efter den, då förmånslåtaren avled, om den sökts inom ett år från förmånslåtarens död. Har familjepension icke sökts inom nämnda tid och har laga skäl eller därmed jämförlig giltig orsak till dröjsmålet med ansökan icke anförts, utgår pensionen från ingången av kalendermånaden efter den, då ansökan gjorts.

För det första pensionsåret utgår familjepension förhöjd med femtio procent.

Understiger beloppet av erlagda familjepension på grund av att pensionsrätten upphör beloppet av i enlighet med 15 § 1 mom. beräknad begravningshjälp, erlägges skillnaden till familjepensions-tagaren eller dennes rättsinnehavare.

Familjepension utbetalas på tider, som bestämmas i landskapsförordning, och den utgår till utgången av den kalendermånad,

under vilken pensionsrätten upphört.

12 §.

Inträffar förändring i antalet familjepensionstagare, erlägges familjepensionen från och med början av följande kalendermånad, omräknad i enlighet med de i 6 § stadgade grunderna.

Förmånslåtares barn, som är fött efter förmånslåtarens död, äger rätt till familjepension från ingången av den kalendermånad, varunder det är fött, dock icke för den månad, under vilken förmånslåtarens avled. Den i 11 § 1 mom. stadgade termen för ansökan om familjepension räknas i fråga om sådant barn från den dag det föddes. Vid förändring av antalet förmånstagare med anledning av sådant barns födelse erlägges familjepension, omräknad på sätt i 1 mom. stadgas, från ingången av den kalendermånad, för vilken familjepension första gången erlägges åt sådant barn.

13 §.

Äger förmånstagare rätt till tjänste- och nådår efter förmånslåtarens, utbetalas av familjepension, som tillkommer honom för tjänste- och nådår, endast den del, varmed familjepensionen till äventyrs överstiger det belopp, som utgår i tjänste- och nådårsförmån.

Familjepension tillkommer icke person, som utstår förvandlingsstraff för böter eller direkt ådömt frihetsstraff, ej heller till tvångsarbetsanstalt eller arbets- eller annan inrättning förordnad person för den tid frihetsstraffet eller vistelsen i inrättningen varar.

14 §.

Rätten till familjepension upphör, då familjepensionstagaren:

- 1) ingår äktenskap;
- 2) förlorar sitt finska medborgarskap;
- 3) vistats i utlandet tre år utan att under denna tid hava vistats i Finland sex månader i följd, såframt han icke inom nämnda tre år av landskapsstyrelsen beviljats rätt att fortfarande lyfta familjepension; eller

- 4) utan vederbörligt tillstånd träder i främmande stats tjänst.

Barn tillkommande rätt till familjepension upphör även, utom av ovan i 1 mom. nämnda skäl, då barnet fyller aderton år. Pension må likväl i stöd av särskilt beslut erläggas även efter sagda tidpunkt, om barnets arbets- och förvärvsförmåga samt dess tillgångar, efter förmånslåtarens i arv eller genom testamente erhållen egendom medräknad, äro så ringa, att barnet icke kan få en skälig

utkomst av dem. Pensionen må likväl icke längre erläggas, såframt ansökan därom icke gjorts inom ett år från den dag pensionstagaren fyllde aderton år och laga hinder eller därmed jämförlig annan giltig orsak till dröjsmålet icke anförts.

Erläggandet av familjepension åt ovan i 3 § 1 mom. 3 och 4 punkterna nämnd förmånstagare må avbrytas eller pensionen helt indragas, om sådan förändring inträffar i hans förhållanden, att han därefter bör anses vara i stånd att själv förskaffa sig en skälig utkomst eller hava egna tillgångar därtill. På samma sätt förfaras med familjepension, som beviljats förmånslåtarens tidigare make, om dess erläggande under förändrade förhållanden, med beaktande av ovan i 4 § nämnda förutsättningar, icke kan anses skäligt. Innan beslut om avbrott i betalning av pension eller om dess indragning fattas, skall vederbörande beredas tillfälle att avgiva yttrande.

Rätt till familjepension, som upphört på ovan i 1 mom. nämnd grund, må av synnerliga skäl på ansökan återställas, dock icke retroaktivt.

Begravningshjälp och ersättning för begravningskostnader.

Utgår ej familjepension efter förmånslåtare, erlägges åt dödsboet i begravningshjälp trettio procent på förmånslåtarens årslön, beräknad på sätt i 7-9 §§ sägs. Förutsättning för erläggande av begravningshjälp är likväl, att efterlevande make, anförvant i rätt uppstigande eller nedstigande led, adoptivföräldrar, adoptivbarn, adoptivbarns bröstarvinge, bror, syster eller brors- eller syskonbarn äro delägare i boet och att kostnaderna för förmånslåtarens begravning erlagts med dödsboets eller dess delägarers medel.

Har förmånslåtarens begravning ombesörjts och bekostats av andra än i 1 mom. avsedda delägare i dödsbo, tillkommer dessa ersättning för kostnaderna för begravningen, dock icke mera än vad i 1 mom. sägs.

Understiger i enlighet med 2 mom. erlagd ersättning för begravningskostnader i 1 mom. nämnd begravningshjälp, betalas skillnaden mellan begravningshjälpen och begravningskostnaderna åt i 1 mom. avsett dödsbo.

Särskilda stadganden.

Sökes familjepension åt ovan i 3 § 1 mom. 3 eller 4 punkterna

avsedd förmånstagare, är denne, därest landskapsstyrelsen finner det nödigt, skyldig att underkasta sig undersökning av läkare, som bestämmes av nämnda myndighet, och att för dylik undersökning vistas på sjukhus eller i annan undersöknings- eller vårdanstalt, som sagda myndighet bestämmer. Ersättning för kostnaderna för undersökning och därav föranledda resekostnader erlägges åt sådan person av landskapets medel.

Samma skyldighet, som stadgas i 1 mom., åvilar i nämnda moment avsedd förmånstagare även då landskapsstyrelsen finner undersökning nödig för utredande av, huruvida förutsättningar för erläggande av familjepension fortfarande äro förhanden.

17 §.

Det årliga beloppet av familjepension utjämnas till närmaste markbelopp, som är delbart med trehundra. Kunna i enlighet härmed tvenne belopp komma i fråga, sker utjämning till det större av de

18 §.

Är en och samma person förmånslåtare på två eller flera av de i 2 § nämnda grunderna, bestämmes storleken av familjepension, begravningshjälp och ersättning för begravningskostnaderna efter den grund, enligt vilken förmånslåtarens lön vid tidpunkten för

dödsfallet var störst.

19 §.

Enligt denna landskapslag utgående familjepension, begravningshjälp och ersättning för begravningskostnader må icke utmätas.

20 §.

Har pensionsrat, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader icke lyfts inom tre år från förfallodagen, tillfaller den landskapet.

21 §.

Sakägare, som icke nöjes åt beslut i ärende angående familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader, må söka ändring däri medelst besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning om ändringssökande i förvaltningsärenden är stadgat.

Beslut i ärende angående familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader må även utan därom framställd begäran tillställas sakägare med posten. Såframt ej annat styrkes i samband med besvären, anses sakägare hava fått del av honom med posten tillställt beslut den sjunde dagen efter den,

då beslutet enligt därå vid expeditionen gjord anteckning lämnas till befordran med posten under adress, som uppgivits av sakägaren.

22 §.

Befinnas de omständigheter, på vilka beslut om familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader grundar sig, efter beslutets utfärdande väsentligen avvika från vad som vid beslutets utfärdande var känt, äger landskapsstyrelsen rätt att utan hinder av sitt laga kraft vunna beslut upptaga ärendet till förnyad prövning, såvitt fråga är om beviljande av förvägrad förmån eller ökning av totalbeloppet av den efter förmånsrådet beviljade förmånen. Innan nytt beslut fattas, skall sakägare beredas tillfälle att avgiva yttrande.

Vad som i stöd av tidigare beslut till äventyrs erlagts för mycket i familjepension, begravningshjälp eller ersättning för begravningskostnader, må på synnerliga skäl helt eller delvis efterskännas.

23 §.

Undergår avlöningen för innehavarna av landskapets tjänst eller befattningsallmän justering, justeras enligt denna landskapslag beviljade familjepensioner i motsvarande mån i enlighet med

vad för varje gång i landskapsförordning stadgas.

24 §.

Har i denna landskapslag avsedd förmånsrådet gjort i § 24 mom. 1 och 3 lagen den 28 december 1956 om familjepension och begravningshjälp åt statstjänstemän stadgad anmälan, upphör han att vara förmånsrådet.

25 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas genom landskapsförordning.

26 §.

Denna landskapslag tillämpas från den 1 januari 1957.

Verkställigheten av landskapslagen ombesörjes av landskapsstyrelsen såsom därom närmare stadgas i landskapsförordning.

27 §.

Denna landskapslag äger icke tillämpning:

- 1) på pensioner, vilka i enlighet med stadgandena i lagen den 29 juni 1951 om familjepensionsförsäkring för innehavare av statens tjänst eller befattningsallmän (FFS 395/51) utgå den 1 januari 1957;
- 2) på pensioner och begravningshjälp, som beviljats efter familjepensionsförsäkrade, vilka avlidit före den 1 januari 1957;

3) på pensioner, som beviljats efter delägare i kassor, vilka avses i 19 § 1 mom. ovannämnda lag;

4) på den, som gjort i 21 § 1 mom. ovannämnda lag avsett förbehåll, sålunda, att familjepension, som utgår efter honom enligt denna landskapslag, skall minskas med femton procent för varje sådan försäkring, som vederbörande genom förbehåll upprätthåller

5) på personer, som den 1 januari 1952 varit delägare i Militärens och vissa kommunikationsinrättnings änge- och pupillkassor, Pensionskassan vid Helsingfors Universitet, Civilstatens änge- och pupillkassa, Skolstatens pensionskassa, Försvarsväsendets änge- och pupillkassa eller Pensionsinrättningen vid Statsjärnvägarna utan att vara försäkrade enligt i punkt 1) nämnda lag, ifall icke sådan person visar, att han genom skriftlig anmälan till finansministeriet frånträtt sådan försäkring. Har han frånträtt försäkringen före den 1 juli 1957, äger frånträdandet verkan från den 1 januari 1957, men i annat fall från början av den månad, som följer efter den, under vilken anmälan inkommit till finansministeriet.

Mariehamn, den 22 februari 1957.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Hugo Johansson.

Landskapssekreterare

Rolf Sundman.

№ 2/1957.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 2/1957 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om familjepension och begravningshjälp för Ålands landskapsförvaltning underlydande tjänstemän. (№ 2/1957)

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

Den föreslagna landskapslagen avser att reglera förmåner, som åtfölja tjänstemännens tjänsteförhållande till landskapet. Dessa förmåner - familjepension och begravningshjälp - komma visserligen icke tjänstemännen själva tillgodo under deras livstid, men i första hand innebär lagstiftningen för tjänstemännen den personliga förmånen, att de befrias från att under tjänstetiden betala familjepensionspremierna. Med hänsyn till sistnämnda omständighet finner utskottet att lagen närmast avser att reglera tjänstemännens avlöningsförhållanden och att landskapet därför kan anses hava behörighet att lagstifta på området.

I enlighet med principen om likställighet mellan landskapets tjänstemän och motsvarande tjänstemän i riket med avseende å löneförmånerna böra dessa i landskapet ordnas på samma sätt som i riket. Ifall utskottets uppfattning ifråga om lagstiftningsbehörigheten icke skulle vinna erkännande på högsta ort, måste frågan senare ordnas genom sådan landskapslag, som ålägger landskapet att betala de familjepensionspremier, som uppbäras av tjänstemännen.

Lagförslaget bygger helt naturligt på rikets motsvarande lag. Dock upptager förslagets 2 § såsom förmånsåtagare icke personer med avtals-tjänst, beroende enligt uppgift av landskapssekreteraren därpå, att landskapet för närvarande icke har någon tjänsteman i avtalstjänsteförhållande och att sådana tjänster sannolikt ej heller komma att inrättas. Detta innebär sålunda icke någon brist. I 13 § stadgas om förmånstagare med rätt till tjänste- och nådår efter förmånsåtagare. För närvarande finnes i landskapets tjänst icke någon sådan tjänsteman, vars efterlämnade anhöriga skulle hava rätt till tjänste- och nådår, men då det icke är uteslutet, att i framtiden någon kan anställas, som tidigare förvärvat en sådan rätt för sina efterlevande anhöriga, har utskottet låtit paragrafen stå kvar.

Vid granskningen av lagtexten har utskottet icke funnit skäl till några sakliga ändringar, men väl till vissa stilistiska. Dessa äro av denna natur, att de kunna observeras av justeringsutskottet. Dock må här nämnas, att utskottet önskar utbyta ordet "till" på första raden i 9 §